

[Inger Stilling Pedersen]

afiten! De skal dog have lov til at udfolde sig frit en gang imellem!

Det er, som om man er kommet ind på, at skal børn passes og beskæftiges, kan det kun være af uddannet personale. Uddannet personale er godt, og det skal bruges til det, det er uddannet til, det er klart, men der er ingen, der siger, at man absolut skal omgås det hele dagen. Selvfølgelig kan der være nogle, der kan blive tvunget til det, men ellers må vi arbejde henimod, at børnene får mulighed for at være derhjemme. Derfor er vi nødt til at se på, hvordan vi gør det, og så siger man: det har vi ikke råd til, for det koster så og så mange penge. Ja men det gør ikke noget, at det koster lige så mange penge, når bare de bruges på en anden måde, så hvis denne debat om ikke andet så vil sætte tanker lidt i sving hos nogle og man måske vil være villig til at gå lidt i dybden med nogle af problemerne, tror jeg slet ikke, at den har været så forgæves og overflødig. Man elsker jo at sige om debatter herinde, at de er overflødige. Det kunne være meget sjovt at slå op i de grønne bøger derhenne og se, hvor mange gange det egentlig er sagt om debatter. Jeg tror altid, at de har en mission, hvis vi lader nogle af de tanker, der kommer frem fra forskellig side, prøve at sætte sig og vi prøver at tage dem op senere hen.

Vi mener ikke, det kan være rigtigt, at børnene efterhånden skal tilbringe hele deres dag i skolen. Og så siger man selvfølgelig: det er heller ikke tanken. Nej, men vi ved nok, at når først noget bliver sat i sving, kan det snart rulle, og så kan de planer og de tanker snart blive en realitet, som vi ved er fremsat fra visse sider, at børnene skal påvirkes uden for hjemmet. Så har man lejlighed til at få de meninger og holdninger frem, som man måtte ønske, og som skiftende regeringer og folketing måtte anse for at være de rigtige.

Det, det drejer sig om set fra mit og fra kristeligt folkepartis synspunkt, er at finde en balance i tingene. Børnene skal selvfølgelig i skole, og de skal også i børnehaven, hvis forældrene ønsker det, men det skal være af pædagogiske grunde. Dette med at blive pas-set er en anden sag, og jeg synes, at man her ligesom prøver at rode begreberne sammen.

Jeg tror også, det er væsentligt, at vi ikke kommer så langt, at det, at børnene skal være der hele dagen, kommer til at gå ud over

f. eks. det frivillige børne- og ungdomsarbejde. Det er også nævnt af tidligere ordførere. Det kan det nemt komme til på den måde, at børnene måske bliver så optaget af skolen, at de ikke får tid hverken til spejderarbejde, idræt uden for skolen eller noget som helst andet. Derfor vil vi fra kristeligt folkepartis side understrege, at det er vigtigt, at vi er på vagt.

Jeg tror, det er rigtigt, som det også er sagt tidligere i dag, at det er en udvikling, vi er inde i, og hvis ikke vi er vågne over for denne udvikling, vil den uvægerlig føre os ind i et samfund, i nogle forhold, som nogle måtte ønske, men som jeg tror et stort flertal ikke ønsker. Det er derfor, vi skal være på vagt, men alligevel skal vi selvfølgelig se på, hvordan vi løser problemerne i dag. Skolepasning tror vi ikke er det rigtige, men som vores ordfører sagde det under debatten sidst, vil vi i udvalget stille spørgsmål om, hvordan man har tænkt sig at det kunne komme til at fungere. Vi tror ikke på, at det er den vej, vi skal frem. Vi tror på, at det er helt andre ting, vi skal angribe for ikke at komme i den situation, at samfundet efterhånden helt overtager børnene og bestemmer, hvordan de skal formes og udvikle sig, så man måske kan danne det samfund, som man måtte ønske sig. Det vil vi fra kristeligt folkepartis side sætte os imod, og vi vil understrege det, som vi har sagt gang på gang, at vi mener, børnene er forældrenes ansvar og opgave. Samfundet skal støtte og give en ramme omkring familien, men det er ikke det, der skal bestemme, hvad der er de rigtige holdninger og meninger.

Skal den udvikling, som vi ønsker, fremmes, er vi nødt til at arbejde for, at forældrene får mere tid sammen med deres børn, f. eks. ved ad lovgivningens vej at gøre deltidsarbejde til ikke bare snak, men en realitet, så vi virkelig skaber muligheder for, at forældre og børn kan være sammen. Hvis vi får de tanker fremmet, tror vi virkelig, der er håb for vort land.

Alfred Hansen (DR):

Det er naturligvis en fuldt legal ret, fremskridtspartiet har til at begære denne forespørgselsdebat. Jeg mener imidlertid, at da lovforslaget kom frem, kunne man måske have konkluderet, at nu fik man da det ud af